

Tapir ve Tukan

Aysel Banu YAVUZAL

Tapir ve Tukan

Aysel Banu YAVUZAL

Yağmur ormanının kalbinde, yaprakların yeşil yağmur gibi damladığı yerde, tapir Tessa yaşardı. Bir midilli boyunda, sağlam ve yumuşak huylu bir hayvandı; kadifemsi gri-kahverengi bir postu ve sırtı boyunca krem rengi açık bir lekesi vardı. Tessa ormandaki her güvenli patikayı bilirdi. Bir arkadaşının hediyesi olan basit, örgülü bir sarmaşık bileziği bir ayak bileğinde taşırdı.

Yüksek dallarda tukan Tito yaşırdı. Küçük ve hafifti; siyah tüyleri, parlak beyaz bir göğsü ve sarı ile turuncudan oluşan kocaman, kıvrık bir gagası vardı. Her gözünün çevresinde canlı mavi bir halka vardı ve minik kırmızı bir tohum kolye takardı. Tito olgun meyveleri çok yukarıdan fark edebilirdi. Tessa ve Tito en iyi arkadaşlardı ve her gün birbirlerine yardım ederlerdi.

Yağmur ormanı yaşamla uğulduyordu. Tessa yerdeki hayvanları güvenli yollardan götürürken Tito gökyüzünden yön tarif ederdi. "Solda ileride meyve var!" diye bağırdı. Tessa başını sallar ve diğerlerine yol gösterirdi. Mükemmel bir takımdılar. Bütün hayvanlar onlara güvenirdi, çünkü Tessa ve Tito her zaman en iyi yiyeceği ve en güvenli yolları bulurdu.

Bir g n kara bulutlar  okt . R zg r uludu ve yağmur bardaktan boşanırcasına yağdı. Tessa ve Tito b y k bir yaprağın altına sokuldu. F rtına ağa ları sarstı ve dalları b kt . Sonunda ge tiğinde orman farklı g r n yordu. Her yer yaprak ve dalla kaplıydı. Hayvanlar endişeyle dıřarı baktı. Acaba h l  yiyecek bulabilecekler miydi?

Tessa ve Tito en sevdikleri patikayı kontrol etmeye koyuldu. Meyve bahçesine giden en kolay yol buydu ve herkes onu kullanırdı. Ama oraya vardıklarında büyük bir sürprizle karşılaştılar. Kocaman bir ağaç yolun üzerine devrilmişti! Dallar ve yapraklar yolu kapatıyordu. "Olamaz," dedi Tessa. "Bu yol bozulmuş. Başka bir yol bulmalıyız."

Tito daha iyi bakmak için yukarı uçtu. Devrilen ağacın üzerinde daireler çizdi, parlak kanatları güneşi yakalıyordu. "Eski yol tamamen kapalı!" diye seslendi aşağıya. "Ama buradan başka patikalar görebiliyorum." Tessa arkadaşına baktı. "Beslenme alanına yeni bir yol bulmalıyız," dedi. "Bana yardım eder misin?" Tito başını salladı. "Her zaman!"

Tessa birçok patika bilirdi ama fırtına işleri değiştirmişti. Bazı yollar çamurlu ya da kapalı olabilirdi. "Ben yeri takip edeceğim," dedi. "Sen yukarıdan bak. Birlikte güvenli bir yol bulabiliriz." Tito kabul etti. Önden uçtu, tehlikeyi gözledi; Tessa ise sağlam bacaklarıyla yeri yokladı. İyi bir takım oldular.

Tito yükseklerle süzüldü, keskin gözleri ormanı taradı. "Sağda açık bir patika var!" diye seslendi. Tessa onu izledi, esnek burnu havayı kokladı. Ama patikaya vardıklarında yol çamurlu ve kaygandı. "Küçükler için çok riskli," dedi Tessa. "Başka bir yol deneyelim." Aramaya devam ettiler; adım adım ve uçuş uçuş.

Tito daha ykseęe uętu ve bozuk yolun yakınında bekleyen kk bir hayvan grubunu fark etti. "Komşular endişeli," dedi Tessa'ya. "Hangi yne gideceklerini bilmiyorlar." Tessa başını salladı. "Onlara yol gstereceęiz. Ama nce gvenli bir yol bulmalıyız." Tito'ya baktı. "Meyve aęaęlarını kontrol edebilir misin? Yiyeceęin nerede olduęunu bilmemiz gerek."

Tito uçup gitti ve kısa süre sonra döndü. "Tepenin ötesinde olgun meyve ağaçları görüyorum!" diye cıvıladı. "Ama oraya giden yol yeni. Sana yukarıdan yol gösterebilirim." Tessa gülümsedi. "Ben de yerde en güvenli yolu bulurum. Hadi gidelim!" Bekleyen hayvanların yanına koştular. "Bizi takip edin!" diye seslendi Tessa. "Sizi yeni bir beslenme alanına götüreceğiz."

Tessa öncülük etti, sağlam bacakları engebeli zeminde sapasağlam durdu. Tito tepelerinde uçtu ve yön tarif etti. "Büyük kayanın yanında sola dön!" diye bağırdı. "Çamurlu yere dikkat!" Hayvanlar iki arkadaşlarına güvenerek onları izledi. Tessa her adımı yokladı, Tito meyve aradı. Birlikte mükemmel bir takım oldular.

Patika zorluydu ama Tessa ve Tito birlikte çalıştı. Tito ileride devrilmiş bir dal fark etti. "Dikkat!" diye uyardı. Tessa hayvanları güvenle etrafından dolaştırdı. Sonra Tito bir dere gördü. "Su az; karşıya geçebiliriz!" diye seslendi. Tessa önce suya girdi, güvenli olduğunu gösterdi. Diğerleri tek tek izledi, herkes karşıya geçene kadar.

Sonunda yeni beslenme alanına ulařtılar. Tito uzun bir ağacın tepesine uçtu. "Burada çok meyve var!" diye seslendi. "Sulu incirler ve böğürtlenler!" Hayvanlar sevinçle bağırdı. Tessa onlar yerken gülümsedi. "Bunu sensiz bulamazdık, Tito," dedi. "Ben de onları sensiz güvenle götüremezdim, Tessa," diye yanıtladı. "Arkadařlar farklı şekillerde birbirlerine yardım eder."

Hayvanlar doyana kadar yedi. "Teşekkürler, Tessa ve Tito!" dediler. "Günü kurtardınız!" Tessa ve Tito birbirlerine bakıp gülümsedi. Özel becerilerini birlikte kullanmışlardı ve herkesin bolca yiyeceği vardı. Yağmur ormanı dostları neşeli cıvıltılar ve homurtularla kutlama yaptı. Ormanda güzel bir gündü.

O günden sonra Tessa ve Tito yağmur ormanının en iyi takımı olarak tanındı. Tessa yerdeki patikaları takip etti, Tito gökyüzünden meyve aradı. Eski yollar zarar gördüğünde komşularını yeni beslenme alanlarına yönlendirdiler. Ve hep hatırladılar: arkadaşlar farklı şekillerde birbirlerine yardım edebilir.

Yani eęer bir gn yaęmur ormanını ziyaret ederseniz, kulaklarınızı iyi açın. Yukarıdan Tito'nun neşeli çağrısını ve patıkada Tessa'nın istikrarlı adımlarını duyabilirsiniz. Hâlâ en iyi arkadaşlar, hâlâ birbirlerine yardım ediyorlar ve hâlâ komşularını en tatlı meyvelere götürüyorlar. İşte takım çalışması ve dostluk ormanı herkes için mutlu bir yuva yapar.